

[Stetter.]

med ensartede satser end på en forventning om, at ordningen vil få en positiv indvirkning på restancerne.

Finansministeren har tiltrådt udvalgets ændringsforslag nr. 4, hvorefter den oprindelig tænkte særlig fordelagtige form for slutopgørelse for indkomster ved arbejdsløshedsunderstøttelse udgår. Handlingsforløbet i denne sag har været interessant, men har i dag udelukkende historisk interesse. Det skal dog understreges, at forslaget var dårligt forberedt og dets virkninger urimeligt mangelfuldt belyst. Det var et skoleeksempel på, hvordan et forslag ikke må præsenteres. Folketinget har f. eks. altid krav på i bemærkningerne at få oplyst, hvor meget gennemførelsen af et forslag vil koste statskassen.

Det samme gælder for så vidt den foreslåede afrunding opefter af de samlede personfradrag for pensionisterne. På udvalgets spørgsmål har ministeren oplyst, at provenutabet for 1973 skønnes at blive ca. 25 mill. kr., hvoraf halvdelen består af kommuneskat. Det havde været korrekt at meddele dette provenutab i bemærkningerne til forslaget.

Når vi accepterer denne ekstraordinære stigning, skyldes det, at vi dermed forhåbentlig undgår et restskatteproblem for denne store befolkningsgruppe. Pensionisternes fradrag for 1973 er formentlig forskudsregistreret for lavt; der skal som bekendt betales sygekassekontingent for første kvartal af 1973. Nu får pensionisterne til gengæld en forhøjelse af personfradraget, der heller ikke er regnet med.

Den konservative folketingsgruppe er i den situation, at vi kan anbefale samtlige 4 ændringsforslag. Vi er ikke sikre på, at vi får nr. 1 og nr. 2 vedtaget, men jeg kan allerede nu meddele, at vi agter at stemme for lovforslaget om ændring af kildeskatteloven ved tredje behandling.

Enggaard: Jeg er i samme situation som ordføreren for det konservative folkeparti, hr. Stetter, idet jeg kan anbefale alle de 4 stillede ændringsforslag til vedtagelse. Jeg er også i stand til at sige, at uanset om enkelte af disse ændringsforslag måtte blive stemt ned ved den nu følgende afstemning,

agter vi at stemme for lovforslaget som helhed ved tredje behandling.

Der er et par ting i forbindelse med behandlingen mellem første og anden behandling af lovforslaget, som har skuffet os noget.

Den ene er spørgsmålet om folkepensionisternes beskatning i de tilfælde, hvor der er tale om medhjælpende hustruer. Uanset at der er tale om et forholdsvis begrænset antal, finder vi i venstre, at det er forkert, at en gruppe kvinder, som har valgt at arbejde op i deres høje alder, ikke stilles skattemæssigt, som de gør det i dag, men får en anden og formentlig forringet stilling. Vi er skuffet ikke mindst på baggrund af det positive svar, som finansministeren gav min partifælle fru Nathalie Lind, da hun den 1. november i år rejste spørgsmålet over for finansministeren i spørgetiden. Finansministeren svarede — det står i Folketingsstendene, spalte 728-729:

„Jeg er altså enig i, at der her er tale om en helt utilsigtet virkning, og jeg er derfor enig med spørgeren i, at der kan være grund til at overveje, om vi skal ændre beskatningsreglerne for hustruer, der modtager folkepension og samtidig hjælper til i mandens virksomhed.“

Finansministeren gav imidlertid ved den lejlighed og også senere udtryk for en række andre synspunkter i forbindelse med de komplicerede problemer, som efter finansministerens mening opstår, dersom man fortsat skal betragte denne kategori af medhjælpende hustruer som særskilt skattemæssigt behandlet.

Jeg tror, det er sådan, at ikke mindst i gruppen 62-67-årige, som nu fra 1. januar også får udbetalt særskilt pension, vil der være et endnu større antal medhjælpende hustruer, som vil føle, at det, som her sker i forbindelse med de ændrede skatteregler, er urimeligt. Jeg erkender, at for gruppen 62-67-årige er der særskilt store problemer, fordi her er ikke alene pensionstillægget, men også selve pensionen gradueret i forhold til indkomstforholdene i ægteskabet. Derfor har vi også fra venstres side afstået fra at stille ændringsforslag for de 62-67-årige, uanset at vi egentlig føler, at der var mindst lige så stort behov for, at forholdene for denne gruppe blev reguleret, men vi er